

A t. házból!

Gyűlés előtt.

Gyülekeznek sorba, szépen,
Hogy elmúlt a kilencz óra;
Párosával, hármasával
Ballagnak a fogadóba.

Hallgatógok, szótalanok,
Mindeniknek van rá gondja:
Világra szóló eszméit
Hogy elrejtse, eltitkolja.

Csak a szemük hunyorgása,
— Érteni kell hozzá persze —
Beszéli, hogy a tanácsnak
Lesz valahány meleg percze.

S olyan feszes valamennyi,
Szinte neki gömbölyödtek:
Mivelhogy fölöstökömre
Interpellációt ettek.

Gyűlés után.

Harangoznak, harangoznak,
Hullonganak, takarodnak,
És idekinn tovább zengik,
Mit odabent el nem mondtak.

„No, megadtam a tanácsnak!”
— Nem maradtam adós én se! —
„Hogy a szemük ki nem égett!”
És hogy el nem szöknek mégse?!

— De szentucscse melegük volt!
S össze nevet kettő-három;
„Hujnye, aki teringette
Majd leesett a nadrágom!”

Persze, hogy a szegény nadrág
Azt éppenség' nem tudhatja,
Hogy gazdája interpellált
S összébb esett a poczakja!

JULIUS.

HIREK.

Jeles diploma—tikusunk élet-rajzát közelebb kiadni szándékozik.

Örvendetes családi esemény. Varjú Frigyi és kedves hitestársa túlaradó szülői örömtől dagadozó májjal hozzák tudomására mindazoknak, a kiket illet, hogy polgárilag szentesített frigyüket a kegyes ég egy csoda — szép — gyermekkel áldotta meg. Az újszülött a keresztségben János-»Terézia« nevet kapott és különösen szereti ropogtatni a Riczinus bogyókat s kiváló, korai élethivatással látszik birni a diploma ciai pályára.

A milleniumi kiállításra mi is felküldünk néhány kiállítandót. A kitömetés és spirituszba helyezésről már gondoskodtunk. Azt hisszük, állomásfőnökünk segítségünkre lesz az olcsó fölszállítás kieszközlésében.

Sörház építése vétetett tervbe közelebb. Jó lenne azt szeszgyárral egybekötni, hogy így városunkban is megkönnyítették a barom hizlalás. — Ajánljuk az intézők figyelmébe.

Helyreigazítás és nyilatkozat! Több oldalról történt felhívásnak eleget teendő ezennel kinyilatkoztatjuk, hogy ezuttal nem nyilatkozunk, és ezt helyre sem igazíthatjuk. (Szerk.)

Az özvegy Néplap és a polgárilag ki és összeházasított Közlöny kirohantak. A füst nélküli puskapornak szaga volt.

Egyik szállási olvasónk diosnó-olással lepelt meg bennünket, melyet egészséggel el is fogyasztottunk. El lakoma alkalmával valakik ádás szemeket vetettek reánk az ablakon keresztül.

A szakadás folytán lyrai dolgozatokban megfogyatkoztunk. Hogy a bajon segítve legyen, felkértük az »Adamoholi Közlöny« tek. szerkesztőségét, hogy a hozzá töménytelen mennyiségben zúduló zengeményekből — juttasson valamit.

Két legöregebb szomszédunk téved, midőn azt állítja, hogy mi a polgári házasságot ellenezzük. Nagyon csalódnak! Sőt helyeselnők, ha ők ketten egymással össze-vissza házasodnának. S lehet reményünk, hogy ez mielőbb meg fog történni, mert náluk ez szokás; ugyanis a legöregebb 4 év előtt, az öregebb pedig alig 2 hó előtt már ekként cselekedett vala.

A Néplap „Irodalmi betörője“ „a

törvénytelen gyermekek születésének elejét venni“ vállalkozott. Reszkess Bizancz!

Egyik vidéki lapban olvassuk, hogy hat pálinkafőző üst egy-egy szakértővel bérbeadandó. És mit szól majd a törvényszék ahhoz, ha a szakértőket az üstárendás kifőzi?

SIRIRATOK.

A halottkém úgy jött rá, hogy

Igaz a halála:

Félóráig kinálgatta

Borral, de hiába!

*Itt nyugszik egy fazekas,
Kit egy feldöntött méhkas-*

Ból kizúdult raj

Agyoncsipett — jaj!

Állította hitestársa,

Ki borult könyvedző gyászba

Miatta.

R. I. P.

Smüle Rottzig anekdotjai és bhüles köpésej

Felfedeztem két leghbiztosabb szher a holál ellen. Edjik: ha beteg vadj hivassál arvast, de schak otólagosan fhizessél neki, okkor bizemosan életben maradsz. Másik: mikhor az én Szhálim régen volt betheg, hivatam a hausdakter, ki mondtha hojd életveszéljes beteg; volt neki edj olejan baj, omi rithkoság a moi világban, máj-zeng-dag, kompliczirt mit eppes o vesepecsenye fhájdalommal. Mikhor a Szháli feküdte züm sterben mandak neki: Szhálikám kedves ne holjál meg! ü kheserve-sen nyüghte, a dakter mondja moszháj. Ne holjál meg khünyörgök thovább, khüll mandja Szháli gonz flegmatisch. No Szháli, ha meg-

halsz és megtheszed velem a schófságt hojd üzvegy leszek, ozonnal elveszek az üzvegy Darmdruckernét. Szháli e khategorikus khijelentésemre khiogrotta az ágyból és mondtha nekem: ozért shem holok megh the vén ganef, nem szherzek megh nekhed ozt az örömt. Ez thürthénte négy esztendü elüt, és az én Shálim még mast is élje.

Dalfhi, thodod mi a khülömséght 3×3 és egy rendör khözte? — Nem thodok. — 3 shokszorozva 3-ottal adja khilencz, o rendür adja theveleddel shokszorozva phafan.

Sadálkozom azon rajtha, miért olejan sak ember mand: baland valtam, — és senki se nem mand: baland vadjok.

Leghbizthosabb thürvény volna a mhübor gyárthás ellen, ha az országhjölés khimondana: mühbort szobod jártani, de shak hamis phénztér eladni.

Tanolmányg óton jártham a tavalj. A mó-ausstellungbo láttam az Olejfahedjet szhép aqaurellban. Shodálkztam magamat azon rajtha, hodj lehet az olajhedjet fhesteni vizzel.

KIADÓI DAL.

Megfogyott a bizottságunk!
Azt hiszik, hogy pusztulunk.
Pedig hát az aggódásra
Éppenséggel nincs okunk.

Tisztulunk, mint ércz a tűzben,
A mi marad, nem salak.
Szépen elülhetnek tőlünk
A tanítók 's tanarak.

Malter—hősök nem vagyunk mi,
Nem is voltunk, s nem leszünk,
Bárha egész raj tanító
És tanár lesz ellenünk.

Mi lapunkban nem árulunk
Atheista dolgokat,
A »Néplapban« 's a »Közlöny«-ben
Szidhatják a papokat!

Felzeng a szó: Isten velünk!
Ki menni vágy el mehet;
Én ugyan nem ontom, sirom
Kiadói könnyemet.

Bucsút vettek, bucsút mondunk,
Pá barátim, pá, agyó!
Megállunk a magunk lábán
»Üsse meg a kaszakó!«

GEREBJÉS ANDRIS

a mi fijunk és lészékúr mondókáji.

Ténnapelőtt fölöstököm tájba csunyan rám támadt a böcsös, hogy fizessek valami adófélit, mán én még mondok, könnyű szóra nem fizeték, először megjeléntém a Klárnak.

Aszonta, hogy kutyaadó. No igaz, hogy nincs kutyám, de letikább tudom, hogy mé kő fizetnyi, oszt mégfizettem. Né mondják, hogy úgy esik mondanyi piszkoskogyik az Andris!

Akkó történt, hogy a hiréssori Mamlasz Matyi komám a ki vársi képviselő, még oszt hires körös is, mán ojan példájú tészém azt, a mik az urakat választyák, — mikó az eb-badót kifizette, jóval az ajtón belü fejibe tette a kalapot. A pítárnok nem áhatta még szó nekü. oszt oda szól, hogy kint is fő lehetne azt a kalapot tennyi. Matyi — nyilván tutta, hogy a pítárnok majd hivatkozik még, — csak aszonta: mindégy.

Aszongyák, hogy Szénta nagyon emarratt a többi várastú, még oszt, hogy nem nyüvelődünk. Hogy asse kék mondanyi! Hát hun van annyi kör a megyébe, mint szülött városunkba? Oszteg mán ojan furmajú emberék is, mint a Gyomros Pista is, körbe járnak. Az is mán hat álló esztendeje köröskögyik még is láczczik rajta, újságot is tud olvasnyi, oszt még hozzá é is mondja a kit olvas. Csak az a hiba, hogy még nem körösködött, aggyég mindén esztendőbe letalábbis égy láncz fődét vétt, azóta még esztendönkint kettőt is elád.

De hát a vársi tanács sé sokká jobban gazdákogyik. Éhén vannak, úgy esik mondanyi a vársi budárok é! Haszen ezéknek tiz péngöket annak havanta, pejig mint a Jelki Andris is monta elég hat pengő is, meg Mákosba' szabad falopás, oszt kapnak akár száz budárt is, mint a hogy mán tészém azt ú is.

Ezt érdekés vóna ajállanyi a gazdászatyi bizottságnak is, letalább ócsón lehetne piszkafáho, szénvonyóhó, még szöllőkaróhó jutnyi! Hogy asse kék mondanyi!

Friczi sentenciái.

Te Zsiga! Ha te minden szá-márságotól adót fizetnél, te len-nél a város első virilistája!

Nem hisz mán neked Péter az ördög se, hacsak én nem bizonyítom

Mondtam már uye, hogy hatósági tá-mogatással helyi érdekű téboldát nyitok?

Bizony Jóska, sok tagot elhóditok én a te koleraegyletedből.

Ehinnéd-e te azt Péter, hogy a Nagy Jóska a Mihelyicsnél mulat?

Ugy tett a Bergel Emil, mint a kancsal mészáros. Harsányira nézett és Swarzot ütötte fejbe. Mi?

Fülelj Bálint, lemondott a gyepmester!
De azé ihatunk Péter.

LYRA.
I
Kóstoló
Hoppsalaj Glisó
„m ű g a j d á s”
kötetéből.

Alaj máti, alaj ti,
Alaj ti je lépa ktyi;
Olyan csinos, olyan drága,
Csak ne volna szegény pára — ój!

Zelen bagrén debó czvét,
Zsensze dikó dok szi lép;
Könnyü volna azt megtenni,
De aztán nem lesz mit enni — ój!

Szoré sztráné Dunavá
Szedi Mára csupavá:
Ördögborda sok legénye
Mért nem kacsint a szegényre — ój!

Modern.

A kis Julcsa mind azt hajtja
Hogy a szivét nagy bú marja,
A fájdalma jaj de nagy:
Elhagyta a kis hadnagy!

»No de végre mégsem bánom,
Különb legény lett a párom!
Nem szeretek több katonát,
Keresek egy civil babát!

De hiába szólt így Sára, —
Egyenruha az ő átka.
Ugy értesült a versiró:
Szeretője a kisbiró.

Milus.

Csizmadia inas szerelmi dala.

Adjál szivem egy kis krumplit,
Majd meg halok éhen.
Nem jöhet ki szegény inas
Holmi hitvány lével.

Ha valaha csizmad leszen,
S kitörik a sarka:
Ujat tesz rá, nyalkát, magast,
Hű kedvesed marka. *

GOMBÁK.

Kedvezményes Leányzat!

A mely pillanatmányban látnoka levék szemé-
szeti csillagdáinak, bájatag képzelmenyének és e szap-
panzat keverményes habzalék mineműségelt könnyeteg
termületének: vérkeringelményes dobogárom nyugalma-
zata végleg enyészdebe szállongott, nemleges tudalék-
ban lévén, vajjon érzelményem fog e viszonyvolványoz-
tatni? — — ?

Disztagulatja a Nönemületnek!

Előzményes betüzményi sorakozmányaimból már

Nyomatott a kiadótulajdonos Klenóczky és Biró nyomdájában.

lehetvényes értnökuője annak, hogy lángolmányos so-
várlatomnak kegyed Bájlényegje lehet egyedüleges tár-
gyalékja.

Legyen tehát halgatnoka az én forratag kér-
vényemnek és adjon szivülemnek enyhülvényt egy biz-
tatólagos mosolyulattal: mert addig keblezetemben du-
long a kihar, mintha szörvágynoki mütövel hasitoltnék.

Szoknya fedezleti Bájegyéniség!

Lábtyüihez hajlékonyulva letéteményezem érzület
szorultságom összlegét, várandos lévén igenleges szá-
mozgalmányára. — Ha visszhangályozza érzelményeimet
legnövedekesebb leend kéjérezedeke az én lelki valósult-
ságomnak e forgalatos földgömbeny területén.

Ha pedig szivkeményletére hatálytalan befolyá-
solmányú leend esdületem; akkor ezen bőrfeszületen
kiéledt ször vágatyú segélyzetével testtömegemnek illé-
kony párazatát gégem nyitányán kitódulni engedménye-
zem! — — Melyután vagyok kecsdús lábólmányainak
hódolnoki csókolmányosa

Szappan Vincze

tyükszemű'ész, szörvágynok és foghuzár.

X. város orvosa hullaszállító koci beszerzése
tárgyában jelentést tesz a magistratushoz, melyben a
következőket mondja: „E sorok második intentiója, —
tekintettel a már bajtól sujtott társadalom azon szük-
ségletére, melyből folyólag, lázas izgalommal sietteti
és jogosultan követeli, a családnak néhány perc alatt
irtózáttá vált tagja földi maradványának gyors eltávó-
lítását — nem kevésbé fokozott buzgalommal kérni,
miszerént . . . stbi.“

KÜLÖNFÉLÉK.

Interviewon.

Riporter: Mondja csak meg nagysád
milyen állást foglal el a polgári házasság-
gal szemben?

Bakfis: Semmient. Én csak a tiszt
házasságért rajongok.

Komámasszonyok közt.

— Tudja-e, édes komámasszony, hogy
a Dóczy zsidó botját feltörték az éjjel?

— Már hogy ne tudnám!

— Már honnan tudná kelmed?

— Hát csak úgy, hogy komámosszony
mondta az imént.

Udvarias tolvaj.

A jozefovai jegyző tisztította házfede-
lét az összegyülemllett hótól. Fogadott mun-
kása, miután elvégezte dolgát, felvette fizet-
ségét s elbucszótt hangos „zbogom“ szóval,
de magával vitte a jegyző lapátját is. A jegyző
úr észrevéve a lapát hiányát, elhivatta az
atyafit s ráparancsolt keményen:

— Kend azonnal hozza vissza lapáto-
mat, mert . . .

— Igen is, goszpodin, lesz ek o l y a n
szives, volt az udvarias válasz.

TALÁNY.

Miért ment ki a miskei szabó a bálból?

(Helyes megfejtők között egy marok Ricinus-
bogyó fog kisorsoltatni.)

FELELŐS SZERKESZTŐ:

BIRÓ JÁNOS.